

Kontemplujme Boha v jeho stvoření

Papež uvažoval o Ježíšově modlitbě a připomněl, jak na kříži „prosí za druhé, za všechny, dokonce i za ty, kteří ho odsuzují“. Vysvětlil, že Ježíš se tak „přimlouvá a objímá celý svět, jeho pohled zahrnuje každého člověka“.

17.06.2021

Dobrý den, drazí bratři a sestry!

V této řadě katechezí jsme vícekrát upozornili na modlitbu jako jeden z

nejvýraznějších rysů Ježíšova života. Ježíš se modlil, hodně se modlil. Během svého poslání se Ježíš hrouží do modlitby, protože dialog s Otcem je žhavým jádrem celého jeho bytí.

Evangelia dosvědčují, že Ježíšova modlitba nabývá na síle a hutnosti v hodině jeho utrpení a smrti. Tyto vrcholné události jeho života utvářejí ústřední prvek křesťanského hlásání, kérygma. Ony poslední hodiny prožívané v Jeruzalémě jsou srdcem evangelia nejenom kvůli tomu, že evangelisté tomuto vyprávění vyhrazení proporcčně širší prostor, nýbrž také vzhledem k tomu, že Ježíšova smrt a vzkříšení jsou jako blesk, který vrhá světlo na veškeré ostatní příhody jeho života. Ježíš nebyl jen lidumil, který se ujal lidského trápení a nemoci, nýbrž byl a je kýmsi mnohem větším. To vše je sice pravda, ale je zde něco víc! Není v Něm pouze dobrota, je zde cosi většího, spása – a to nikoli spása

daného okamžiku, která mne zachraňuje z nemoci či neútěchy, nýbrž celistvá, mesiášská spása, která skýtá naději v konečné vítězství života nad smrtí.

Ve dnech posledních Ježíšových Velikonoc tedy spatřujeme Ježíše plně ponořeného do modlitby. Jak jsme slyšeli, v Getsemanské zahradě, kde se ho zmocnila smrtelná úzkost, je to modlitba velice vzrušená, a přesto se právě v tuto chvíli obrací k Bohu, kterého nazývá „*Abbà*“, Tatínku (srov. *Mk 14,36*). Toto slovo z Ježíšova jazyka – aramejštiny – vyjadřuje nekonečnou niternost a důvěru. Ježíš vnímá, že kolem něho houstne temnota, ale proniká jí za pomoci onoho slůvka: *Abbà!* Tati...

Také na kříži se Ježíš modlí. Ačkoli jej obestírá temné Boží mlčení, z jeho rtů ještě jednou splyne slovo: „Otče“. Je to nanejvýš troufalá modlitba, poněvadž na kříži Ježíš vystupuje

jako absolutní přímluvce. Modlí se za druhé, modlí se za všechny, včetně těch, kteří ho odsuzují, aniž by se kdokoli – s výjimkou nebohého zločince – postavil na jeho stranu. Všichni byli proti němu, anebo je to nezajímalo. Jedině onen zločinec rozpoznal jeho moc. “Otče, odpusť jim, vždyť nevědí, co činí“ (*Lk 23,34*). Na vrcholu tohoto dramatu a za ukrutných bolestí duše i těla se Ježíš modlí slovy žalmů. Spolu s ubohými tohoto světa, zejména těmi, na které všichni zapomněli, pronáší tragická slova 22. Žalmu: „Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil?“ (v.2). Ježíš vnímal svou opuštěnost a modlil se. Na kříži se dokonává dar Otce, který dává lásku, naplňuje se zde naše spása. Ježíš také jednou zvolá „Bože můj!“ a „Otče, do tvých rukou poroučím svého ducha“ (*Lk 23,46*). V oněch třech hodinách na kříži je tedy všechno modlitbou.

V rozhodujících hodinách utrpení a smrti se tedy Ježíš modlí a ve zmrtvýchvstání Otec jeho modlitbu vyslyší. Ježíšova modlitba je intenzivní, jedinečná a stává se vzorem pro naši modlitbu. Ježíš se modlil za všechny, také za mne a za každého z vás. Kdokoli může vyslovit: „Ježíš se za mne na kříži modlil“. Ježíš komukoli z nás může říci: „Modlil jsem se za tebe při Poslední večeři a na dřevě kříže“. I v té nejbolestnější trýzni nikdy nejsme sami. Ježíšova modlitba je s námi. Zeptáte se: „A nyní, otče, zatímco nasloucháme, se Ježíš za nás modlí?“ Ano, ustavičně se modlí, aby nám jeho Slovo pomáhalo v další cestě, abychom vydrželi stát na sluníčku a modlit se. Modlí se za nás.

To se mi jeví jako to nejkrásnější, co bychom si měli zapamatovat. Jsme totiž u poslední katecheze z tohoto cyklu o modlitbě. Památovat na milost, skrze niž se nejenom

modlíme, ale byli jsme takříkajíc „vymodleni“, přijati do Ježíšova dialogu s Otcem, ve společenství s Duchem svatým. Ježíš se za mne modlí: toto si každý z nás může vepsat do srdce a nezapomínat na to i v nejhorších okamžicích. Byli jsme začleněni do Ježíšova dialogu s Otcem ve společenství s Duchem svatým. Byli jsme zamýšleni v Kristu Ježíši a také v hodinu utrpení, smrti a vzkříšení bylo vše nabízeno za nás. A proto nám nezbyvá, než zachovat odvahu a naději v modlitbě i životě a v této odvaze a naději silně zakoušet Ježíšovu modlitbu a jít dál. Kéž je náš život oslavou Boha za vědomí, že se Ježíš za mne modlí k Otci.

RadioVaticana.cz / Rome
Reports

pdf | dokument generován automaticky
z [https://opusdei.org/cs-cz/article/papez-
frantisek-jezis-vzor-modlitby/](https://opusdei.org/cs-cz/article/papez-frantisek-jezis-vzor-modlitby/)
(28.03.2025)